

22. 3. 1963

Pokaždé, když dopisuji nový zápis, doufám, že zbytek mého pobytu tady proběhne bez dramatických událostí. Boží cesty jsou ale jiné.

Ještě pořád mám u sebe poslední nepředanou sadu matric pro tisk Nového zákona. Dlouho jsem matrice schovával v bednách s přístroji, které jsou uloženy ve skladu na ubytovně. Před 3 týdny jsem je ale přenesl do tajného úkrytu v jeskyni nedaleko místa vyměřování s tím, že do beden je vrátím, až se budeme stěhovat na další působiště. Ani nevím, proč jsem to udělal. Prostě mě to napadlo.

O pár dní později přišla nečekaná policejní prohlídka celé ubytovny. Prohledali všechny pokoje, všechna zavazadla, všechny lidi. Kdyby matrice ještě byly na původním místě, našli by je. Policisté tvrdili, že prohlídka souvisela s krádežemi v okolí, ale nevěřil jsem jim. Navíc jsem začal mít dojem, že mě zase někdo sleduje. Přestal jsem chodit do shromáždění místní podzemní církve a večer zůstával jen v pokoji a nikam nechodil.

Začalo ve mně hlodat pokušení. Nebylo by lepší poslední kopii matric nechat, kde jsou a už neriskovat? Kdo by mi to mohl vyčítat? Vždyť se mi podařilo v pořádku předat všechny ostatní sady. Neudělal jsem už dost? Rozhodl jsem se, že to tak udělám.

Včera jsem ale na obědě v místní jídelně potkal chlapíka z místní podzemní církve. Trochu jsme se znali a tak si ke mně přisedl. Zeptal se mě, proč jsem se tak dlouho neukázal, jestli se něco neděje. Po chvíli váhání jsem vše vylíčil. Pozorně mě poslouchal a když jsem se odmlčel, začal mi (samozřejmě potichu, aby nás nikdo neslyšel) líčit, že se jim podařilo vytisknout první dávku Nových zákonů z matric, které jsem jim předal. Vykládal mi, jak je rozdávali na posledním shromáždění a jak se všichni radovali jako malé děti. Společně četli úseky z každé z novozákonních knih. Řekl mi, že se chce naučit nazpaměť, co nejvíc veršů, aby v nich nalézal posilu a povzbuzení a hned mi řekl jeden, který si zapamatoval právě na tom posledním shromáždění: „Bůh nám nedal ducha strachu, ale ducha síly, lásky a rozvahy.“ (1. Timoteus 1:7)

Pochopil jsem, že ten verš mluvil ke mně a vybavil se mi jiný, který jsem se učil v besídce: „Přikazuji ti: Buď silný a statečný, neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou, kamkoli půjdeš.“ (Jozue 1:9) A já jsem věděl, že mi Bůh říká: „Přijel jsi sem rozdat všechny sady matric, tak to dokonči. Já budu s Tebou.“